

РЕШЕНИЕ № 191/1999 НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ НА ЕИП

от 17 декември 1999 година

за изменение на приложения VIII (Право на установяване) и V (Свободно движение на работници) към Споразумението за ЕИП

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ НА ЕИП,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, изменено с Протокола, изменящ Споразумението за Европейското икономическо пространство, наричано оттук нататък „Споразумението”, и по-специално член 98 от него,

като има предвид, че:

- (1) Съветът на ЕИП от 10 март 1995 г. прие Декларация за свободно движение на лица¹.
- (2) Съвместното преразглеждане, предприето в съгласие с член 9, параграф 2 от Протокол 15 в края на преходния период, заключи, че специфичното географско разположение на Лихтенщайн все още обосновава поддържането на определени условия относно получаването на право на постоянно пребиваване в тази страна. Настоящото решение се базира на резултатите от това преразглеждане.
- (3) Приложения VIII и V към Споразумението бяха изменени с Решение № 7/94 на Съвместния комитет на ЕИП от 21 март 1994 г. за изменение на Протокол 47 и някои приложения към Споразумението за ЕИП²,

РЕШИ:

Член 1

Следният текст се добавя към „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ” в приложение VIII към Споразумението:

„Следните промени се прилагат за Лихтенщайн до 31 декември 2006 г. Преди тази дата Съвместният комитет следва да предприеме преразглеждане, на базата на което, като вземе предвид специфичното географско разположение на Лихтенщайн в необходимата степен, може да реши да поддържа такива мерки, каквито бъдат сметнати за подходящи.

I

¹ ОВ L 86, 20.4.1995 г., стр. 80.

² ОВ L160, 28.6.1994 г., стр. 1.

Граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС могат да получат право на постоянно пребиваване в Лихтенщайн само след като са получили разрешително от властите на Лихтенщайн. Те имат право да получат това разрешително, като подлежат само на ограниченията, посочени по-долу. Такова разрешително за постоянно пребиваване не е необходимо за период по-малко от три месеца годишно, при условие, че не са започнали работа или друга постоянна икономическа дейност, както и не е необходимо за лица, предоставящи презгранични услуги в Лихтенщайн.

Условията за граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС не могат да бъдат по-рестриктивни от прилаганите за граждани на трети страни.

II

1. Броят на разрешителните за постоянно пребиваване, издавани годишно за граждани на Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, които развиват икономическа дейност в Лихтенщайн, следва да се определя по такъв начин, че годишното нетно увеличение от предходната година на броя на икономически активни граждани от тези страни, постоянно пребиваващи в Лихтенщайн, да е не по-малко от 1,75% от техния брой на 1 януари 1998 г. Разрешителните за пребиваване на лица, натурализирани през годината, следва да се извадят от базата, на която се изчислява увеличението за следващата година. Разрешителните за пребиваване, издадени над минималния брой, не се броят при необходимото увеличение за следващата година.
2. Властите на Лихтенщайн трябва да издават разрешителни за постоянно пребиваване по начин, който не е дискриминативен и не нарушава конкуренцията. Половината от нетното увеличение на разрешителните се издава съгласно процедура, която дава равен шанс на всички кандидати.
3. Постоянно пребиваващите, които имат краткосрочно разрешително и които упражняват икономическа дейност, следва да се включат в квотата. Такива лица могат да останат в Лихтенщайн при условията, посочени в Споразумението, след изтичането на разрешителното, в рамките на квотата, при която са влезли в страната. Разрешителното в рамките на квотата отново се дава, когато лицето, на което е било дадено, смени своето постоянно пребиваване в друга страна. Броят на наличните краткосрочни разрешителни с цел развиване на икономическа дейност не бива да се отклонява с повече от 10% от броя им през 1997 г.

III

Членовете на семействата на граждани от Исландия, Норвегия и държавите-членки на ЕС, законно пребиваващи в Лихтенщайн, имат

право да получат разрешително със същата валидност като тази на лицето, от което зависят. Те имат право да предприемат икономическа дейност, като в този случай те се включват в броя на разрешителни, издадени на икономически активни лица. Обаче условията в точка II не могат да бъдат причина да им се откаже разрешително, в случай че годишният брой разрешителни, налични за икономически активни лица, е запълнен.

Лицата, които преустановят своята икономическа дейност, могат да останат в Лихтенщайн при условията, посочени в Регламент (ЕИО) № 1251/70 на Комисията от 29 юни 1970 г. относно правото на работниците да останат на територията на държава-членка, след като са били заети в същата държава¹ и в Директива 75/34/ЕИО на Съвета от 17 декември 1974 г. относно правата на гражданите на една държава-членка да останат на територията на друга държава-членка след като са осъществявали дейност в качеството си на самостоятелно заети лица в нея²: те вече не се броят към броя на разрешителни, налични за икономически активни лица и не се включват в квотата, посочена в точка IV.

IV

Предоставя се допълнителна годишна квота от 0,5% от базата съгласно точка II за лица, които желаят да получат разрешително за постоянно пребиваване въз основа на правата, посочени в Директива 90/364/ЕИО на Съвета от 28 юни 1990 г. относно правото на постоянно пребиваване³, Директива на Съвета 90/365/ЕИО от 28 юни 1990 г. относно правото на пребиваване на наемните работници и на лицата на свободна практика, които са преустановили професионалната си дейност⁴ и Директива на Съвета 93/96/ЕИО от 29 октомври 1993 г. относно правото на пребиваване на студентите⁵.

Точка II се прилага *mutatis mutandis*.

V

1. Лихтенщайн може да запази в сила за пет години националните си разпоредби, задължаващи сезонните работници и членовете на техните семейства да напуснат територията на Лихтенщайн за поне три месеца при изтичането на сезонното им разрешително. Тези лица не подлежат на други ограничения. Сезонните разрешителни се подновяват автоматично за сезонните работници, които имат договор за работа при връщането им в Лихтенщайн. Броят разрешителни налични за сезонни работници граждани на Исландия, Норвегия или държава-членка на ЕС няма да е по-малък от броя разрешителни,

¹ ОВ L 142, 30.6.1970 г., стр. 24.

² ОВ L 14, 20.1.1975 г., стр. 10.

³ ОВ L 180, 13.7.1990 г., стр. 26.

⁴ ОВ L 180, 13.7.1990 г., стр. 28.

⁵ ОВ L 317, 18.12.1993 г., стр. 59.

издадени през 1997 г., без броя на разрешителни за лица, възползващи се от либерализацията съгласно следващия параграф.

2. Броят на лицата, освободени от задължението да напуснат територията на Лихтенщайн, годишно се определя като броя на оставащи разрешителни, разделен на броя години, оставащи до края на преходния период за сезонните работници. Редът на лицата, които се възползват от либерализацията, се определя от броя на последващи подновявания на сезонни разрешителни и от датата на издаване на първото такова разрешително в тази поредица.
3. Лица, които са се възползвали от либерализацията съгласно предходния параграф, не заемат места в квотите съгласно точки II и IV. Тези лица, обаче, се броят, ако членове на семействата им предприемат икономическа дейност в съответствие с точка III.

VI

Кандидатите за разрешително за постоянно пребиваване следва да получат писмен отговор до края на третия месец от датата на подаване на молба. Кандидатите, получили отрицателен отговор, имат право да получат писмено обяснение за отказа. Те разполагат със същите законови средства като гражданите на Лихтенщайн по отношение на административни решения.

VII

Лице, наето в Лихтенщайн, но чието постоянно пребиваване не е в Лихтенщайн (граничен служител), следва да се връща в страната на постоянното си пребиваване всеки ден.

VIII

Лихтенщайн следва да предостави на другите договарящи страни и на Надзорния орган на ЕАСТ всякаква информация, която може да е необходима за контролиране на спазването на настоящото приложение.”

Член 2

Следният текст се добавя към „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ” в приложение V към Споразумението:

„Разпоредбите в „СЕКТОРНИ АДАПТАЦИИ” в приложение VIII, засягащи Лихтенщайн, се прилагат за настоящото приложение, където е уместно.”

Член 3

Настоящото решение влиза в сила на 1 януари 2000 г., при условие, че са направени всички нотификации до Съвместния комитет на ЕИП съгласно член 103, параграф 1.

Член 4

Настоящото решение се публикува в раздела за ЕИП и допълнението за ЕИП към *Официален вестник на Европейските общности*.

Съставено в Брюксел на 17 декември 1999 година.

За Съвместния комитет на ЕИП:

Председател

N. v. LIECHTENSTEIN